

Zpravodaj

8/2006

Říjen

Náklady: 7,- Kč

pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava

Vydává Římskokatolická farnost v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-4

- Zápis z pastorační rady farnosti
- P. Jaromír Bartoš
- Farní kolo diecézní biblické olympiády

ZPRÁVY

Z DIECÉZE str. 5

- Otec biskup spojil Spojil s Kokešovem

MLÁDEŽ

str. 6-8

- Cyklopouť do Staré Boleslavi 2006
- Ne sami, ale s Pánem Bohem...
- 4. den o řeholním životě

RODINY

str. 8-10

- Celosvětové hnutí modlitby matek
- Setkání rodin - drakyáda Lázně Bohdaneč
- Pozvání do společenství dospělých

CHARITA - MISIE str. 11-12

- Zákon o sociálních službách (pokračování)
- Organizace sběru šatstva
- Za koalici pro Pardubice
- Volby a prostor ...

SCHOLA

str. 13-14

- Ani v létě klášterní schola nezahálela
- Mikulovické souznění
- Pozvánka na koncert

DUCHOVNÍ HUDBA str. 15

- Občasník pro duchovní hudbu

KALENDÁŘ

str. 16

ŘÍJEN - MĚSÍC SV. RŮŽENCE

Měsíc říjen je tradičně měsícem sv. růžence. V tomto měsíci přemýšlíme při růženci o závažných skutečnostech Ježíšova života a prosíme, aby Panna Maria byla naší průvodkyní. Jí jsou právě všechny tyto rozjímané skutečnosti nesmírně blízké, protože je se svým Synem úzce prožívala. A tak jsou vlastně dějiny Ježíšova života i dějinami Mariinými.

Ve svém uvažování můžeme pokračovat dále. Tím, že Ježíš předal pod křížem své Matce apoštola Jana jako nového syna, předal tím do jejích mateřských přímluv vlastně celou církev. Maria se stává Matkou církve a dějiny církve se stávají také dějinami Mariinými. V celých církevních dějinách je vidět, že se Maria od církve neodtahuje, ale do těchto dějin pozitivně vstupuje. Právě říjnová památka Panny Marie Růžencové a papežem Piem vložená invokace „Marie Pomocnice křesťanů“ do mariánských litaní, které vznikly na paměť slavného vítězství nad Turky v námořní bitvě u Lepanta (7.10.1571), ukazují na tuto skutečnost. Další mocné divy připisované Panně Marii pak následovaly. Byla to další vítězství nad Turky u Petrovaradina (v dnešní Jugoslávii) a u Vídně připomínající Mariinu mocnou ochranu všech synů a dcer, které jí Ježíš svěřil. Od této doby je

Maria vnímána jako ochránkyně křesťanstva a zastánkyně proti všem, kteří usilují o jeho zničení. I světec Don Bosko, fascinován touto „mocnou Marií“, učil své kluky, aby se k ní obraceli a vzývali ji jako Pomocnici křesťanů. Naučil je této modlitbě:

*Ó Maria, Panno mocná,
ty velká a slavná záštitu
církve svaté,
ty podivuhodná pomoc-
nice křesťanů,
nepříteli hrozná jako
vojenský šik.
Ty, kterás samojediná
všecky bludy po veške-
ré zemi potřela,
chraň nás před nepříte-
lem v našich úzkos-
tech, bojích a tísních,
a v hodinu smrti vezmi
nás do ráje.
Amen.*

A právě pro její mocnou přímluvu, ve kterou celý svůj život nepřestával doufat, byl Don Bosko schopen uskutečnit v jejím jménu to ohromné dílo k zachráně mládeže. Sám na konci života se slzami v očích a s dojetím řekl, že celé jeho životní dílo je vlasně dílem Matky Boží.

Matka Boží je tedy stále připravena být Pomocnicí křesťanů a je na nás, zda se na ni se svými prosbami obrátíme, anebo spolehne na své síly, případně síly svých přátel a známých.

Popřemýšlejme při modlitbě růžence o těchto skutečnostech!

P. Josef Trochta, SDB

ZÁPIS Z PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI

Draží bratři a sestry,
ve středu 6.9. 2006 se na faře poprvé po prázdninách sešla farní rada. Po úvodní modlitbě byl představen a uvítán nový Jáhen Filip Janák z Červeného Kostelce, který s námi v Pardubicích stráví jeden rok, bude získávat zkušenosti ze života farnosti, v katechezi a bude vést biblické hodiny.

Potom pater Antonín zhodnotil události od posledního zasedání farní rady.

- I Průvod při Slavnosti Božího těla se letos nekonal, protože nebyl dostatečný čas na jeho přípravu.
- I Latinská bohoslužba si mezi farníky našla své příznivce a proto bude pravidelně pokračovat vždy jeden pátek v měsíci.
- I Stejně tak budou i v letošním roce pokračovat pravidelné úterní Mariánské večery a adorace u Sv. Jana, pravidelná společenství mládeže, kající bohoslužby pro rodiny a cvičení maminek s dětmi. Od října začnou pravidelné středeční studentské mše.
- I V letošním roce bude tématem biblických hodin studium bohatství Starého zákona a KNIHA TOBIÁŠ cca 1/2 roku.
- I Pater Antonín také poděkoval všem, kteří se letos jakýmkoli způsobem podíleli na přípravě slavnosti Prvního svatého přijímání. Také v letošním roce bude probíhat výuka náboženství a příprava na První sv. přijímání.
- I Salesiáni letos opět organizovali „Příměstský tábor“, kterého se zúčastnilo 39 dětí. Jindra a Indy museli vzhledem k počasí a stavbě Centra pro děti z dětských domovů hodně improvizovat, bylo nutné, aby vše probíhalo v budově střediska, ale děti byly spokojené.

Výhledy:

- I U Salesiánů se chystá od listopadu spuštění Centra pro děti z dětských domovů. V souvislosti s tím hledá pater Křemeček na plný úvazek výchovného pracovníka - odborné vzdělání výhodou.
- I Finišuje adaptace přízemí fary, aby byla klubovna k dispozici pro skauty.
- I Pokračují opravy Kostelíčka a střechy kostela v Mikulovicích.

Úkoly:

- I Je třeba pokusit se skupinu dospělých připravujících se na křest více zapojit do dění farnosti.
- I Byla otevřena otázka náboženského vzdělávání středoškoláků a zda hodiny případně nepo-

řadat přímo na internátu.

- I Je třeba také vytvořit a sjednotit systém slavení slavností a svátků.
- I Ve spolupráci s Charitou se bude opět připravovat Tříkrálová sbírka.
- I Misijní neděle proběhne 22.10.2006
- i Na přelomu září a října proběhne Drakiáda.

Návrhy poutí:

- I Do Staré Boleslavi k Sv. Václavu
- I Pouť rodin do Lorety u Jičína a odpoledne výlet do Prachovských skal
- I Pouť do Libice jako vikariátní, nebo farní - asi 28.10. 2006 se mší svatou, po mši průvod na Hradištko, modlitba za povolání, jídlo a na závěr výlet do Kutné hory do chrámu Sv. Barbory.

Aktuality:

Biblická olympiáda:

- I Jejím cílem je podnítit zájem o Písmo svaté a radost z jeho čtení
- I 3 kola: farní kolo koncem září, v listopadu vikariátní a 25.11. diecézní kolo.
- I Na internetových stránkách biskupství byl umístěn cvičný test.

Adopce srdce:

Jean Pierre dosáhl věku, kdy jeho sponzorování končí, proto budeme místo něho sponzorovat nějaké další dítě. Sponzorování Angeliky bude ještě dva roky pokračovat dál. Peníze na děti pokrývají sbírky z farního adventního dne a hodiny pro chudé.

Charita:

- I Podařilo se získat granty od EU na dva projekty.
- I Chystá se transformace podle nového zákona poskytování služeb. Ten přinese zprůsnění podmínek pro získání státního příspěvku na péči a jiný systém přerozdělování peněz postiženým.
- I Pečovatelská služba funguje v Moravanech, Holicích, Třebosicích, Lázních Bohdaneč, rozšíří se do Rohovládové Bělé a Čepí.
- I Probíhá spolupráce s centrem Vozíčkář.
- I Hledá se vedoucí pro Středisko pomoci misiím.
- I Dále ve spolupráci s diakonií Broumov probíhá sběr šatstva přímo do vagonů.
- I Středisko v Chotěborkách získalo dotaci na opravu střechy a vzniká tam víceúčelové zařízení.

(Jan Rohlík)

P. JAROMÍR BARTOŠ

Drazí pardubičtí farníci, když v září loňského roku na stránkách farního Zpravodaje informoval biskup Josef o personálních změnách na zdejší pardubické faře, přirovnal je k zemětřesení, které se dotklo hned několika obyvatel této fary: P. Petr Šabaka odešel do Jičína, P. Josef Matras do Bystrého u Poličky, P. Vladislav předal jednu ze svěřených farností – Opatovice – novému tamějšímu knězi a biskup Josef uvolnil své místo pardubického administrátora novému knězi P. Antonínu Forbel-skému. Jediní, kterých se toto „zemětřesení“ nedotklo jsem byl já a jáhen Karel Kylar.

Ale jak se říká „všeho do času“. Za měsíc na to, přesně 1. října 2005 od nás odešel P. Vladislav do Ústí nad Orlicí a na jeho místo přišel P. Tomáš Kvasnička. A zdálo se, že je na nějakou dobu „vystaráno“. A bylo. Přesně jeden rok. A uhodilo znovu, a tentokrát to postihlo mě.

Od 1. října t.r. jsem byl přeložen do Hrochova Týnce coby tamější farář a excurrento administrátor farnosti Moravany, kterým jsem už víc jak osm let od svého příchodu do Pardubic.

Osm let a osm měsíců jsem prožil mezi vámi a s vámi a prožil jsem je rád, i když se musím přiznat, že jsem si tu ještě tak docela nezvykl, protože vaše farnost je tak veliká a má svá určitá specifika, že si tu stále ještě připadám jak Alenka v říši divů. Ač jsem se snažil jak jsem mohl, tak jsem ji ani za těch víc jak osm let nestačil celou obsáhnout a poznat. Mnohé z vás bohužel dosud osobně neznám, a proto mi bylo pokaždé velice trapně, když jsem vás potkával na ulici, a místo, aby zdravil já jako první, tak jsem se častěji nechával „zdravit od vás“. Krom toho Pardubice jsou velmi ambiciózní velkoměsto, které se

snaží od nepaměti „soupeřit“ s blízkým Hradcem, což se bohužel přenášelo a stále přenáší i do života zdejší farnosti, která se prostřednictvím některých svých věřících stále „snaží“ dokázat hradeckému biskupství, že jsme stejně dobří, jako Hradec, ba ještě lepší, a že by stálo za to i zde zřídit biskupství jako sídlo pardubické diecéze, když už tu máme sídlo Pardubického kraje. Konečně biskupa už tu máte a „rezidenci“ už máte také zrenovovanou, tak proč by to bylo nemožné?

Bohužel já na takovouto soutěživost jsem nikdy nebyl a nejsem, a nikdy jsem se nesnažil někde předvádět a sbírat body. A proto vím, že jsem pro některé z vás byl málo atraktivní pro tak významnou farnost, jakou jsou Pardubice.

Proto bych chtěl tyto farníky poprosit, aby mi to odpustili a nevzpomínali na mě ve zlém. A zároveň jim poděkovat za jejich trpělivost a shovívavost se mnou s jakou mě tu těch víc jak osm let trpěli. A vám ostatním, kteří jste

mě měli opravdu a upřímně rádi a uměli jste mi to dát i najevo pohledem, úsměvem, přátelským povzbudivým slovem, či jakoukoliv pomocí, chci za tuto vaši lásku taktéž upřímně a opravdově poděkovat. I kněz je totiž jenom člověk a trochu toho upřímného lidského tepla má také zapotřebí. A tak vám všem, kdo jste mi ho jakýmkoliv způsobem poskytli, moc a moc děkuji.

Svůj odchod od vás, neberu jako tragedii, nýbrž jako Boží vůli a Boží poslání se kterým mě Bůh posílá tam, kam mě chce sám poslat, a kde mě nyní asi zrovna potřebuje. A tak ať se děje jeho vůle. Tak se to snažím brát, a tak se to snažte brát i vy.

Loučím se s vámi a ještě jednou za vše děkuji.

P. Jaromír

PODĚKOVÁNÍ

Chtěl bych poděkovat panu arciděkanovi Jaromíru Bartošovi za jeho osmileté působení zde v Pardubicích i v okolí.

Poprvé jsem se s ním setkal, když nastupoval jako kaplan do mého rodiště – Jičína, kde jsem mu ministroval. Potom jsem se s ním setkal v rodišti mého tatínka, zvláště s vděčností vzpomínám na setkání na pohřbu mé babičky. A nikdy mne nenapadlo, že se setkáme zde na faře v Pardubicích. Cesty Boží jsou opravdu podivuhodné.

Chci mu poděkovat za jeho osm let duchovní práci zde v Pardubicích i okolí. Děkuji mu také osobně za kněžské společenství prožívané zde na pardubické faře i zkušenosti, kterými mi pomáhal při rozhodování v situacích, které zákonitě v mé nové službě přicházely.

Do nového působiště na vinici Páně mu vyprošuji spolu s mými spolubratry hojnost darů Ducha svatého a ochranu Panny Marie.

P. Antonín Forbelský

FARNÍ KOLO DIECÉZNÍ BIBLICKÉ OLYMPIÁDY

Zatímco na závodišti probíhala Velká pardubická, na faře se také soutěžilo. Nešlo zde však ani tak o vítěze, jako o společné zamyšlení nad Biblí, odhalení svých vědomostí či naopak nevědomostí a hlavně o příjemné soutěžní odpoledne. Konalo se totiž farní kolo Diecézní biblické olympiády. Ptáte se kolik odvážlivců se našlo? Bylo nás něco přes dvacet od dětí až ke starším lidem.

Na základě výsledku z rozřazovacího testu jsme dostali k vyplnění další test, buď pro začátečníky, pro mírně pokročilé, nebo pro pokročilé. Myslím, že hodně z nás mělo strach, abychom si neudělali ostudu, ale testy nebyly tak těžké a výsledky byly poměrně vyrovnané a hlavně nešlo o to, dokázat, zda jsem lepší, ale spíš ukázat sobě samému, jestli jsem pozorný a rozumím Bibli (hlavně evangeliím). Po testech nastala zábavnější část a sice hra na způsob Riskuj. Rozdělili jsme se do družstev po třech a volili si otázky (promítané na zeď) z určitých tematických okruhů, např. život Pána Ježíše, biblický zeměpis, slova na každý den, evangelijní postavy, zvířata, atd. Družstvo ministrantů si nejvíce oblíbilo pantomimu. Dostali za úkol předvést nějaký příběh z evangelií, když ostatní uhodli, co hrají, získali body. Příjemně tím zpestřovali soutěž.

A jak jste na tom vy? Zkuste si následující otázky:

A) Otázky z písemných testů:

1) Jak se jmenovalo hlavní město Palestiny?

Napište jakoukoliv větu, kterou si pamatujete z evangelií, v co nejpřesnějším znění.

2) Jméno Ježíš znamená v hebrejštině:

- a) Boží syn,
- b) Bůh zachraňuje,
- c) Bůh je láska

3) Co znamenají v koledě „Narodil se Kristus Pán“ slova „...z rodu královského“?

- a) Ježíš je Syn Boží, králem celého světa,
- b) Ježíš přišel založit Boží království na zemi a kralovat v něm,
- c) Ježíš je potomkem krále Davida

B) Otázky ze hry „Riskuj“:

4) Z okruhu zvířata: doplňte zvířata:

Slepí vůdcové, cedíte....., ale spolknete. (správnou odpověď najdete Mt 23,24)

5) Z okruhu biblický dějepis: řekněte alespoň jedno město ležící u největšího sladkovodního jezera v Palestině.

Věděli jste alespoň něco? Tak vidíte, příště se můžete připojit!

Chtěla bych ještě poděkovat všem, kteří tuto soutěž - setkání nad Biblí připravili a zároveň zajišťovali průběh tohoto pěkného odpoledne.

MM

OTEC BISKUP SPOJIL SPOJIL S KOKEŠOVEM

V průběhu měsíce září se v naší farnosti odehrálo hned několik přinejmenším zajímavých duchovních akcí. Protože v ruchu života vnímáme proběhnuvší události leckdy povrchně a jaksi „mimo sebe“, dovolte mi malé ohlédnutí za alespoň dvěma z nich.

V sobotu 9. září kolem druhé hodiny odpolední se početná skupina poutníků shromáždila na návsi obce Spoil u místní kapličky. Pro život obce měl tento den – bez nadsázky – historickou důležitost. Kaplička totiž dostala darem nový zvon, nesoucí jméno hlavního zemského patrona sv. Václava.

V rámci oslav u příležitosti tradičního setkání místních rodáků byl zvon slavnostně posvěcen diecézním biskupem

Mons. Dominikem Dukou a za zpěvu litaní k svatým ochráncům naší vlasti jsme vyprošovali požehnání pro Spoilské i pro nás všechny. Byl to velký okamžik, zvláště když zvon dva-

krát nad obcí „promluvil“. Poprvé, aby zavzpomínal na ty zemřelé, které nemohl v minulosti doprovodit na poslední cestu, podruhé, aby obci vyprosil dobré časy. Přejme i my Spoilským, aby byl pro ně zvon „Sv. Václav“ poslem především dobrých zpráv.

Týden nato, **v neděli 17. září**, jsme své poutnické kroky zaměřili k lesní kapli Sedmibolestné Panny Marie v Kokešově. Tato pouť se pro pardubické farníky stala již tradicí, jež každoročně obohacuje neděli kolem 15. září, kdy památku Panny Marie Bolestné slavíme. Mohlo nás těšit jak příznivé počasí, tak i hojná účast, protože prostor před kaplí byl zaplněn do posledního místečka. Mons. Antonín Duda, pardubický vikář, s radostí a humorem (jemu tak osobitě vlastním :o) přivítal všechny poutníky, mezi nimi i hlavního celebranta této bohoslužby, sídelního biskupa královéhradeckého Mons. Dominika

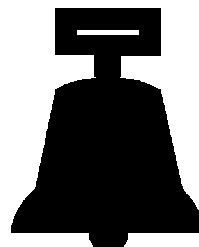
Duku. Ten v homilii mj. zmínil onu nádhernou parafrázi na půvab přírody: můžeme stavět sebehezčí a sebevětší kostely, ale když sedíme před malou kaplí v lese a nad námi se klene nekonečně modré nebe, sami zjistíme, že nemůže existovat krásnější katedrála.. O hudební doprovod se postarala klášterní schola, která – inspirována slovy otce biskupa – zařadila jako jednu z mešních písní i tu o slabém „Červíčku Jákobovu“ (vnitřní hloubka a síla této písně nepřestává udivovat). Když pak závěrem zazněly první tóny czenstochowské poutní písně o Madoně a

k mladým zpěvákům se s rozzářenými očima a úsměvem začali přidávat další, osobně jsem si uvědomil dvě věci. Zaprvé – odkaz Jana Pavla II. je v našich srdcích stále velmi živý. A zadruhé (užiji-li parafráze biskupa Dominika) – svým spontánním zpěvem poutníci utvořili sbor, který v samém závěru mše

dokázal rozeznít i poslední kout oné nejkrásnější katedrály.

Obě tyto akce, jichž jsem se osobně účastnil, přispěly k oživení farního života po letních měsících. Zároveň se nám naskytla jedinečná možnost „být u toho“, když nás navštívil první muž diecéze. Mít ve farnosti dvakrát během jednoho týdne na návštěvě otce biskupa, to se Pardubicům už dlouho nepoštěstilo (a zřejmě jen tak nepoštěstí).

MARTIN BERAN

CYKLOPOUŤ DO STARÉ BOLESLAVI 2006

Ve středu 27. září ve čtyři hodiny byl plánovaný sraz na faře, který všichni dodrželi, kromě sourozenců Fibichových. Před odjezdem jsme přijali požehnání poutníků. Batohy jsme naložili do auta, které dojelo do Poděbrad na faru, kde byl cíl prvního dne naší cesty. Jediný Prokop si své věci vezl v brašnách. Asi měl hodně sil, ale druhý den se ukázalo, že bez brašen se jezdí lépe. Po společném foto všech deset poutníků vyrazilo na cestu. Cesta probíhala bez problémů. Postupně se setmělo, museli jsme zapnout blikáčky a potom i světla a do lázeňského města jsme přijeli za tmy kolem půl deváté. Byli jsme mile přivítáni otcem Zdeňkem, který nám připravil dobrou večeři. Po večerní modlitbě jsme spěchali do spacáků, abychom si hodně odpočinuli a ráno mohli plni nových sil brzy vstát.

Vstávali jsme po páté hodině, umyli se, nasnídali a v 6:10 jsme se vydali do Staré Boleslavi. Jeli jsme cyklostezkou podél Labe až do Nymburka, kde jsme přešli most a pokračovali dále po silnici. A pak se to stalo. Jedno zadní kolo najelo na střep a vypustilo duši. Lukáš byl dobře poučen tatínkem jak díru zalepit a během patnácti minut se nám společnými silami podařilo kolo spravit. V 7:53 už jsme zase pokračovali.

Když lidé chodí na poutní místa, přicházejí za něco poděkovat nebo si vyprosit nějakou milost. Podobně jsme to chtěli udělat také my. Proto si každý připravil úmysl, za který jsme prosili při mši svaté a také přímo na místě, kde byl

sv. Václav zavražděn.

Po několika dalších zastávkách se před námi objevila Stará Boleslav a my jsme dojeli na Mariánské náměstí. V kněžském domově jsme zanechali naše kola a šli jsme se ustrojít ke mši. Hlavním celebrantem byl kardinál Vlk a přítomni byli i další biskupové, kněží, jáhni, ministranti, mnoho věřících i nevěřících (jako třeba premiér Topolánek). Po skončení mše svaté jsme se naobědvali a před odjezdem jsme ještě zašli do kostela sv. Václava, kde byla vystavena jeho lebka a kde jsme se pomodlili. Mezitím nás opustil Adam, který (nerad) spěchal v pátek do školy.

Na zpáteční cestě, na kterou jsme se vydali v 15:06, jsme mohli zpomalit. Proto jsme se stavili na malém občerstvení (nanuk). Do Poděbrad jsme dorazili v dobré náladě v šest hodin. Po prohlídce Poděbrad jsme se navečeřeli, zahráli si hry, pomodlili se, zazpívali si a zalezli jsme do spacáků.

V pátek jsme nemuseli vstávat do školy (kromě Adama, který byl již doma), proto jsme spali až do 8:06. Sbalili jsme si věci, nasnídali se a v 9:35 jsme odjeli domů. Na zpáteční cestě jsme se zastavili ještě v Libici nad Cidlinou u základů slavníkovského hradiště, kde stojí socha sv. Vojtěcha a Radima. Na faru jsme přijeli po zdolání celkem 211,4 km. Za celou pěknou a vydařenou pouť jsme poděkovali Pánu Bohu.

PAF

NE SAMI, ALE S PÁNEM BOHEM...

V sobotu 7. října se sedm ministrantů spolu s paterem Antonínem a jáhnem Filipem vydalo na kolech do Hradce Králové. V našem diecézním městě se konal 4. den o řeholním životě. Dříve, než jsme se připojili k programu o řeholním životě, navštívili jsme biskupství. Přijeli jsme před polednem a naše první kroky směřovali do 2. patra k otci arcibiskupovi Karlovi. Setkání s ním bylo velmi srdečné. Vyprávěl nám o svém životě a ukázal nám také biskupský prsten, který mu byl přivezen v době komunismu z II. vatikánského koncilu. Také nám ukázal kříž, který dostal od současného papeže Benedikta XVI. Společně jsme se také pomodlili, otec arcibiskup nám požehnal a při rozloučení na naše slova: „S Pánem Bohem“ odpověděl: „Ne sami, ale s Pánem Bohem.“ Mezitím nám pater Bartoš ochotně autem přivez na biskupství batohy a ministrantské ustrojení.

Po obědě, který byl tentokrát z vlastních zásob, se nás ujala sestra Dominika a provedla nás po biskupství. Mimo jiné jsme byli v kapli sv. Karla Boromejského a v Prezidentském salonku, kde jsme mohli vyzkoušet křesla, ve kterých seděli oba naši čeští prezidenti. Na závěr jsme vyslechli několik zajímavých slov o řeholním životě.

Po zastávce v cukrárně jsme se přesunuli do

kostela Panny Marie, kde byla mše svatá pro všechny účastníky setkání, které do té doby probíhalo v klášteře u sester Notre Dame. Byli jsme rádi, že jsme se mohli zapojit v asistenci při mši svaté.

Před odjezdem domů jsme se ještě posilnili buchtami od sester z biskupství a vydali se na zpáteční cestu. Malinko jsme zmokli, jedno kolo vypustilo duši, ale přesto jsme se šťastně vrátili domů a tak společně prožili krásný den.

jáhen Filip

(fotogalerie z Hradce Králové je na adrese:

www.farnost-pardubice.cz)

4. DEN O ŘEHOLNÍM ŽIVOTĚ

V sobotu 7. října ráno jsme se vydali na setkání se Školskými sestrami de Notre Dame, do Hradce Králové.

Hned u vchodu kláštera, po přivítání, každé dítě dostalo na krk cedulku v podobě kláštera, kde jsme si napsali své jméno.

Setkání začalo promítáním, při kterém jsme se dozvěděli mnoho zajímavého

- I „de Notre Dame“ pochází z francouzštiny a znamená naše Milá Paní
- I sestry založil v Čechách P. Gabriel Schneider v roce 1853
- I do Hradce Králové přišly sestry už v roce 1858, aby vyučovaly ve 4 dívčích třídách (sestrám – učitelkám bylo tehdy 15 – 23 let)
- I hlavním posláním sester je výchova a vyučování
- I do řádu mohou vstoupit děvčata a ženy ve věku 18 – 35 let a než složí sliby čistoty, chu-

doby a poslušnosti, nejprve musí projít obdobím kandidatury, postulátu a noviciátu.

Při vyprávění sestry Anežky přišla návštěva – sestry, které byly oblečeny jinak. Byly to sestry de Notre Dame z roku 1858.

Pak nás rozdělili do 9 skupin a mohli jsme si prohlédnout a zkusit vše, co sestry dělají.

- I ve škole – jsme si hráli na učitele a učili ostatní děti básničku
- I v kuchyni jsme z těsta udělali bochánek, upravili ho a upekli
- I na zahradě jsme hrabali listí
- I v 1. dílně nám sestra ukazovala strojové vyšívaní kněžského oblečení
- I v 2. dílně jsme viděli sestřičku ručně vyšívat štolu a ukázala nám taky několik ručně vyšívaných ornátů, dalmatik a štol
- I v kapli jsme se pomodlili desátek růžence

(Pokračování na stránce 8)

MLÁDEŽ

(Pokračování ze stránky 7)

- I v 3. dílně jsme si každý vyrobili desátek růžence, který jsme si mohli vzít domů
- I potom jsme si mohli procvičit i mlčení a spolupráci, celá skupinka skládala jeden velký barevný obrázek, přitom se nemohlo mluvit
- I v deváté místnosti nás sestra učila písničky

na mši svatou

- I společně každá skupinka vyplnila soutěžní testík, jak jsme dávali pozor

V poledne jsme všichni šli na zahradu a pomodlili se Anděl Páně.

Pak byl oběd, koláče a vyhodnocení.

Po obědě jsme šli do zahrady, kde nás čekaly další úkoly. Každý sám plnil úkoly, které se mu líbily – skákání přes švihadlo, skákání přes lano, házení míčkem do koše, projít cestu s překážkami se zvonkem (nesměl zazvonit), projít cestu s překážkami s lžící a na ni pimponkový míček, zapamatovat si co nejvíce obrázků (větu z Bible – starší děti)....

Odpoledne jsme šli na mši svatou do kostela Panny Marie na Velkém náměstí, kterou sloužil P. Karel Moravec. Po mši nám Otec Karel posvětil růžence, které jsme si vyrobili dopoledne.

Na cestu domů jsme ještě dostali chleby, které jsme dopoledne upekli, hroznové víno, sušenku a kalendářík.

Anežka a František

RODINY

CELOSVĚTOVÉ HNUTÍ MODLITBY MATEK

„Sjednoceny v modlitbě ochráníme naše děti“

Celosvětové hnutí Modlitby matek

Co je hnutí Modlitby matek?

Hnutí Modlitby matek vzniklo v druhé polovině devadesátých let v Anglii. Veronika Walsler spolu se svou švagrovou Sandrou tehdy psaly knihu o postavení dětí ve své zemi. Kniha obsahovala nejrozdílnější statistiky, např. kolik dětí bere drogy, kolik propadlo alkoholu, kolik jich je denně týraných. Hovořila o osamělých dětech, o dětské prostituci, o tom, že denně telefonuje v Anglii na linku důvěry deset tisíc dětí. Když si autorky toto číslo ověřovaly, s hrůzou zjistily, že kapacita linky důvěry je právě jen deset tisíc. Kolik dětí by asi denně volalo o pomoc, kdyby byla kapacita větší? Veronika se Sandrou byly těmito fakty otřeseny a přemýšlely, jak své děti a vnoučata ochránit před negativními dopady života současné společnosti. Tehdy Sandru v noci vzbudil hlas: "Modli se za své děti!" Šla za Veronikou a přestože nevěděly, jak a co mají dělat, začaly se modlit každý den třetí desátek radostného růžence, který připomíná tajemství narození Ježí-

še Krista v Betlémě. Tak to trvalo měsíc. Potom se setkaly s dalšími třemi ženami se stejnou myšlenkou... Bez jakékoliv reklamy se společné modlení maminek rozšířilo velkou rychlostí po celém světě. Skupinky, jejichž členy jsou lidé různých církví i kultur, pracují např. v Číně, Mexiku, Rusku, Americe, Francii a vytvářejí nepřetržitý proud modliteb za děti. V České republice začaly MM v roce 1996. "V současné době působí v naší republice už 350 modlitebních skupin. Jen v brněnské diecézi je jich kolem padesáti," uvádí Růžena Fialová z Brna, koordinátorka hnutí v naší republice. Veřejnosti se pak Modlitby matek představily na celonárodním setkání zástupců laických hnutí a komunit na Velehradě v roce 1999 a v loňském roce obdržely dekret a schválení České biskupské konference pro oficiální působení u nás.

Do společenství Modlitby matek se zapojují ženy, které si uvědomují svou velkou zodpovědnost za děti a zároveň cítí své omezené možnosti při jejich výchově a ochraně. Na vytvoření skupinky stačí dvě maminky, které si důvěřují.

(Pokračování na stránce 9)

(Pokračování ze stránky 8)

„Panuje mezi námi velmi přísná zásada mlčenlivosti. O problémech, jež si svěřujeme při setkání, se nesmí mluvit nikde venku,“ doplňuje paní Fialová. „Modlíme se za své děti a vnoučata a v prosbách se připojujeme ke všem modlícím se maminkám světa.“

„Boží odpovědi na naše modlitby jsou nádherné,“ říká s vděčností Veronika Walsler. „Maminky vyprávějí o svých dětech navracejících se k víře, o nových zaměstnáních a domovech, které se podařilo najít. Roste zájem dětí mluvit o svých problémech s rodiči, jimž se zase daří nalézat správná slova odpovědi. Po dlouhé době nepřítomnosti se děti náhle objevují opět doma, miminka přicházejí na svět bezpečně, i když matka předtím vždycky potratila... Bůh nám pomáhá, ale nesmíme zapomenout na náš podíl a musíme pokračovat - modlitba je síla, která může změnit svět, ale nedoprovázejme ji svými představami, jak by ta změna měla vypadat.“

Celostátní setkání

Modlitby matek

O víkendu 22.9. – 24.9. se v Brně na Biskupském gymnáziu konalo celostátní setkání hnutí Modliteb matek (MM). Motto tohoto setkání bylo :

„Stále se radujte, v modlitbách neustávejte. Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás.“ (Tes 1/5 16-18)

Sobotní program začínal o půl deváté modlitbami chval a díky. Mezi jednotlivé chvály byly vkládány písničky, které po celý den zpívala schola mládeže z okolí Brna. Po krátké přestávce byla přednáška Katky Lachmanové s názvem Modlitba v pravdě. Pár myšlenek z této přednášky :

- I modlitba znamená - vylít své srdce před Hospodinem, zcela se před ním otevřít

- I v každé chvíli našeho života je Pán blízko
- I je špatné, když se nám do vztahu s Bohem vloudí nepravda
- I v modlitbě musíme být pravdiví
- I vnitřní rozdvojenost se Bohu nelíbí
- I vnitřní rozdvojenost nemůžeme mít ve vztahu k Tomu, koho milujeme (Bůh)
- I Bůh čte v našich srdcích, neslyší co povídáme ústy
- I Bohu záleží na každém z nás
- I nesmíme se před ním přikrášlovat
- I v přímělné modlitbě je důležité, aby byl člověk smířen s lidmi kolem sebe
- I jsme přijati i se svými nedokonalostmi, Pán má pro nás „zásobárny“ požehnaní, které jsou nevyčerpatelné.

Po dvacetiminutové společné adoraci byla polední přestávka na oběd, možnost osobního setkání s dalšími maminkami a také možnost svátosti smíření.

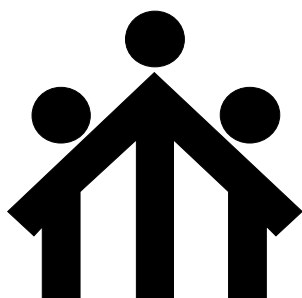
Odpolední program začal svědectvím několika maminek z jejich života. Některé z nich nesou v životě těžký kříž, ale víra a Boží láska jim velice pomáhá.

Vrcholem odpoledního programu byla mše svatá spojená s modlitbami matek.

Milé maminky a babičky. Všechny se snažíme vychovávat své děti jak nejlépe dovedeme. Svět kolem nás je však plný nástrah, se kterými se již od raného mládí děti musí potýkat. To je chvíle, kdy musíme důvěřovat plně Jemu, kdy musíme doufat, že budou pokračovat po správné cestě, na kterou jsme se je snažily navést. A my v této chvíli se musíme za ně modlit, aby z ní nesešli.

Chcete-li i vy se modlit za své děti (vnoučata) Modlitby matek, můžete se o bližší informace o těchto modlitbách obrátit na Markétu Netušilovou – číslo telefonu 466 511 560.

Pavla Pecnová

Salesiánské středisko mládeže v Pardubicích
hledá vhodného

VÝCHOVNÉHO PRACOVNÍKA NA PLNÝ ÚVAZEK

do odpoledního klubu, který začne fungovat od listopadu.

Odborné vzdělání je výhodou.

Jiří Křemeček, tel.: 608 554 448

SETKÁNÍ RODIN - DRAKYÁDA LÁZNĚ BOHDANEČ

Asi bychom mohli začít citací z úplného závěru knihy Klíče království nebeského od Arcibalda Josepha Cronina.

Když minulé úterý monsignore Sleeth na ty dva narazil, jak stáli v zahradě, připoutáni bzučící šňůrou k oblakům, odvážil se namítnout: „Řekněte mi otče, považujete to za důstojnou zábavu?“. Stařec se usmál – monsignora Sleetha vztekalo, že nikdy nic vzpurně nenamítal: pořád se jen usmíval tím svým nenápadným, k zbláznění klidným úsměvem.

„Číňané rozhodně. A jsou to nepochybně důstojní lidé.“

„Je to jeden z jejich pohanských zvyků, nemýlí-li se.“

„Ach ano! Ale rozhodně docela neškodný.“

Pokud ještě někdo neví o čem je řeč, baví se ti dva o pouštění draků. A tak jsme také usoudili, že byt' pouštění draků není dle našich vědomostí aktivitou oficiálně církevně schválenou, jedná se o zábavu, při které se můžeme klidně sejít a trochu se navzájem více poznat. Setkání se za účasti šesti rodin odehrálo v nedělním odpoledni 24. 9. v Lázních Bohdaneč.

Pokud si rodiče mysleli, že z toho vyvážnou pouze navazováním přetřhaných šňůr, byli na

omylu. Jak je dobrým zvykem, své místo měla i soutěž především pro ně, při které si mohli osvěžit část z nedělního evangelia. S ohledem na naše znalosti jsme soutěž rychle ukončili ještě před příchodem patera Forbelského, který za námi jel z odpoledního koncertu v Mikulovicích. Proč ho taky trápit našimi někdy svéráznými úpravami biblických textů.

A protože počasí bylo krásné a vítr foukal si ce nárazově ale dosti silně, mohli jsme se věnovat neškodným pohanským zvykům a také povídání si. Ani nevím, zda se to lidem líbilo nebo ne, důležité však bylo, že jsme mohli být spolu a jsme si možná o trochu míň cizí.

Pro ty, kteří litují, že nemohli s námi být, určitě není třeba zoufat. Níže uvádíme další plánované termíny pro tyto akce (termíny se budeme snažit držet, u programu je dosti možné, že bude ještě měněn především s ohledem na počasí). Jak jsme již avizovali ve zpravodaji v minulém roce – nečekejte hluboce duchovní aktivitu, hlavním cílem je trochu se poznat, abychom si nebyli tak cizí. V tomto smyslu jsou tato setkání otevřená všem (tedy hlavně rodinám s dětmi), kdo by jen trochu měli zájem o vzájemné poznání a snad i trochu (více) nevinné zábavy.

Zdeněk Nejezchleb

Termín	Aktivita (předběžně)
26. 11.	Tvoření dětí a rodičů a předadventní zamyšlení spojené s trochou hudby
21. 1.	Sportovněji laděné setkání (upřesnění dle povětrnostních podmínek)
11. 3.	????
13. 5.	Jarní odpolední výlet s hrami pro děti i rodiče
24. 6.	Celodenní setkání – hry, mše, polední pohádka (místo upřesníme)

POZVÁNKA DO SPOLEČENSTVÍ DOSPĚLÝCH

Není dobré, aby člověk byl sám. Bůh nás stvořil tak, že se vzájemně potřebujeme. A to platí i pro obnovu a růst našeho duchovního života.

Pomoci si vzájemným sdílením se, aby Duch Svatý v nás mohl působit, je smyslem a hlavní „náplní“ společenství dospělých, které se opět začne scházet na pardubické faře. Prostředkem je společná modlitba chval, díky a proseb, četba a rozjímání Písma svatého, poslech přednášek a diskuse o nich. Slovo „dospělý“ v pojmenování společenství vyjadřuje odhodlání nezůstat ve své víře dětinskými. Na věku tedy příliš nezáleží.

Setkání plánujeme zatím přibližně dvakrát do měsíce, a to vždy v pondělí od 20:00 do 21:30
Termíny setkání: 23. 10., 13. 11., 27. 11., 4. 12. a 18. 12.

Máte-li podobnou touhu, srdečně Vás zveme mezi nás. Na setkání si s sebou přineste, prosíme, pokud možno vlastní Bibli. Animátorkou společenství je Marie Zimmermannová.

ZÁKON O SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH (pokračování)

Jak se posuzuje nárok na příspěvek na péči

Jak hodně je sociální situace nepříznivá se odrazí v tom, do jakého stupně závislosti je žadatel zařazen.

Při posuzování se bere v úvahu nepříznivý zdravotní stav žadatele. Na základě vyjádření praktického i odborných lékařů, případně funkčního vyšetření, jej vyhodnotí lékař úřadu práce v místě bydliště žadatele.

Dále obecní úřad obce s rozšířenou působností provádí sociální šetření, při němž sociální pracovník v domácím prostředí zkoumá, jak je žadatel soběstačný a schopný samostatného života.

Potřeba pomoci, tedy míra závislosti, přitom vychází z úkonů běžného každodenního života, při nichž potřebuje žadatel pomoc nebo dohled.

Úkony, které se posuzují, jsou vyjmenovány v zákoně (je jich celkem 36) a podrobněji uvedeny ve vyhlášce. Tam jsou také postupy, které musí posuzovatelé dodržovat.

Při posuzování péče o vlastní osobu pro účely stanovení stupně závislosti a stupně příspěvku se hodnotí schopnost zvládat tyto úkony:

příprava stravy - podávání, porcování stravy - přijímání stravy - dodržování pitného režimu mytí těla - koupání nebo sprchování - péče o ústa, vlasy, nehty, holení - výkon fyziologické potřeby včetně hygieny - vstávání z lůžka, uléhání, změna poloh - sezení, schopnost vydržet v poloze v sedě - stání, schopnost vydržet stát - přemisťování předmětů denní potřeby - chůze po rovině - chůze po schodech nahoru a dolů - výběr oblečení, rozpoznání jeho správného vrstvení - oblékání, svlékání, obouvání, zouvání - orientace v přirozeném prostředí - provedení si jednoduchého ošetření - dodržování léčebného režimu.

Při posuzování soběstačnosti pro účely stanovení stupně závislosti a stupně příspěvku se hodnotí schopnost zvládat tyto úkony:

kommunikace slovní, písemná, neverbální - orientace vůči jiným fyzickým osobám, v čase a mimo přirozené prostředí - nakládání s penězi nebo jinými cennostmi - obstarávání osobních záležitostí - uspořádání času, plánování života - zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku - obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování) - vaření, ohřívání jednoduchého jídla - mytí nádobí - běžný úklid v domácnosti -

péče o prádlo - přepírání drobného prádla - péče o lůžko - obsluha běžných domácích spotřebičů - manipulace s kohouty a vypínači - manipulace se zámky, otevírání, zavírání oken a dveří - udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady - další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti.

Pokud je žadatel schopen zvládnout některý z úkonů jen částečně, považuje se takový úkon pro tohoto žadatele za nezvládnutelný.

Počet úkonů, které žadatel nezvládne, určuje, do jakého stupně bude zařazen.

stupeň I (lehká závislost): 12 úkonů

stupeň II (středně těžká závislost): 18 úkonů

stupeň III (těžká závislost): 24 úkonů

stupeň IV (úplná závislost): 30 úkonů

Jak příspěvek na péči získá žadatel, který jej sice potřebuje, ale nemá priznané žádné zvýšení důchodu pro bezmocnost a není nositelem průkazky pro osoby se zdravotním postižením

Žadatel požádá na obecním úřadě obce s rozšířenou působností o příspěvek.

Obecní úřad obce s rozšířenou působností zašle příslušnému úřadu práce žádost o posouzení stupně závislosti žadatele; součástí této žádosti je písemný záznam o sociálním šetření a kopie žadatelovy žádosti o příspěvek.

Poté, co žadatele úřad práce, kam podle bydliště patří, vyzve, podrobí se výše uvedenému posuzování, a to ve lhůtě, kterou úřad práce určí.

Žadatel je povinen jednak na výzvu obecního úřadu osvědčit skutečnosti, které mají vliv na rozhodnutí o příspěvku, a jednak do 8 dnů hlásit změny, které v nich případně nastaly.

Jak příspěvek na péči získá žadatel, kterému již zvýšení důchodu pro bezmocnost přiznáno bylo

Když ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona žadateli náleželo zvýšení důchodu pro bezmocnost, je automaticky zařazen, tj. bez posouzení, následujícím způsobem:

ve stupni I (ZP – lehká závislost), jde-li o osoby částečně bezmocné (příspěvek ve výši 2.000 Kč měsíčně);

ve stupni II (ZTP – středně těžká závislost), jde-li o osoby převážně bezmocné (4.000 Kč měsíčně);

(Pokračování na stránce 12)

(Pokračování ze stránky 11)

ve stupni III (ZTP/P – těžká závislost), jde-li o osoby úplně bezmocné (8.000 Kč měsíčně).

To, že je žadatel zařazen automaticky do stupně závislosti, neznamená, že vše ostatní bude také probíhat automaticky!

O vyplácení příspěvku se musí požádat

Žádat se bude na formulářích MPSV, které budou k vyzvednutí na obecním úřadě.

V příštím vydání Zpravodaje farnosti vás mimo jiné seznámíme jak postupovat, když o žadatele pečovala osoba blízká, která pobírala příspěvek při péči o osobu blízkou (PPOB).

Bc. Karel Tajovský

ORGANIZACE SBĚRU ŠATSTVA

Oblastní charita Pardubice stále organizačně zajišťuje sběr použitého textilu. Tento sběr je pořádán každý poslední pátek a sobotu v měsíci od 9:00 do 17:00 hod. na prvním prodlouženém nástupišti pardubického nádraží. Vybrané šatstvo směřuje do zařízení Diakonie Broumov, která je třídí a zpracovává. Vhodné a použitelné šatstvo distribuuje do chudých částí světa nebo oblastí postižených katastrofami. Nejbližší termín akce je stanoven na 3. a 4. listopadu 2006.

Děkujeme všem dárcům, kteří touto formou pomáhají potřebným.

Bc. Karel Tajovský

ZA KOALICI PRO PARDUBICE KANDIDUJÍ NAŠI PRACOVNÍCI SOCIÁLNÍCH A ZDRAVOTNÍCH SLUŽEB

Snaha o podporu zdravotních a sociálních služeb a o rozumné řešení dalších oblastí, které nejvíce trápí občany Pardubic, přivedla některé občany pracující v sociální nebo zdravotní oblasti k rozhodnutí, že vstoupí do komunální politiky. Takto kandiduje na prvním místě kandidátky Koalice pro Pardubice hlavní sestra Léčebny dlouhodobě nemocných v Rybitví Bc. Jana Tomšů, na dalších místech téže kandidátky vrchní sestra terénní Charitní ošetrovatelské služby Oblastní charity Pardubice Mgr. Marie Hubálková a ředitel Bc. Karel Tajovský, dále předseda občanského sdružení SKP centrum Pardubice Mgr. Jan Vojvodík a ředitelka Dětského centra Veská u Pardubic MUDr. Drahomíra Peřinová.

Věřme, že tito lidé mají nejen sociální cítění, ale i zdravé názory na ostatní politická dění v našem městě, které v případě jejich zvolení v komunální politice uplatní. Koalice pro Pardubice je složená z členů KDU-ČSL a nestraníků.

„VOLBY A PROSTOR ODPOVĚDNOSTI V DEMOKRACII“ ANEB „KUS PRAVDY NESTAČÍ“

Pod prvním titulkem vyšel v PERSPEKTIVÁCH Katolického týdeníku č. 38 zajímavý článek našeho předního politologa J. Pehe převzatý z Křesťanské revue 3/26. Článek obsáhlý, pravdivý, ale obávám se, že pro mnohé čtenáře KT nesrozumitelný. Proto chci Vaši pozornost obrátit na dopis Mons. Graubnera z poslední stránky KT č. 37, který se zabývá praktickými dopady výsledků voleb na křesťanské problémy v naší zemi. Dovolte mi ocitovat část z tohoto dopisu, který vyšel pod druhým heslem v titulku:

„Přesto těžko chápu, že se při volbách dostatečně (rozuměj věřící občané) nepostaví za věřící kandidáty, kteří – pokud jich bude dost – mohou změnit politickou vůli státu (příp. města, obce – moje pozn.) k nápravě křivd způsobených církvím. Nakonec jsou to voliči, a mezi nimi i zbožní věřící, kteří nesou odpovědnost za prodeje far a bourání kostelů v naší zemi, protože se dostatečně nezajímají o situaci v jiných farnostech a nejsou dost solidární a politicky odpovědní.“

Politika se ovšem dá měnit k lepšímu především dobrým výběrem kvalitních osobností při volbách. Tam má každý občan stejnou odpovědnost jednoho hlasu.“

Blíží se volby do zastupitelstev města Pardubic (pátek a sobota 20. a 21. října 2006) a do městských obvodů na území Pardubic – není to důvod k zamyšlení?

Věra Novotná

ANI V LÉTĚ KLÁŠTERNÍ SCHOLA NEZAHÁLELA

Je potěšující, že se vedle farních aktivit klášterní scholy (jakými jsou hudební doprovod při bohoslužbách, různých mimořádných akcích a v poslední době také koncerty) stává tradicí i společná vícedenní setkání.

A dvojnásob potěšující je, že myšlenka takových setkání nevzniká z povinnosti „pracovní“ (něco nutně nacvičit), ale je spíše spontánním přáním nás všech, abychom spolu strávili více času než jen těch pár chvil na zkoušce a při mši. Zpívání se pak stává nenucenou kratochvílí, jež je stmelujícím prvkem pro nás všechny a dokáže obohatit už tak dost pestrý program, který je na takovéto akce připraven.

Po loňském letním „soustředění“ v Jeníkově u Hlinska letos padla naše volba na faru v Chotěborkách. Protože už jsme jednou měli možnost toto krásné místo navštívit, nejeli jsme do neznáma a mohli jsme si tak tu báječnou atmosféru užít možná ještě o trošičku víc. V poslední červenecový týden (přesně v neděli 23. července) se tak skupina 13 mladých zpěváků (v průběhu týdne ještě posílána o další 3 posily) sešla na utajovaném odjezdovém místě :o), aby se vydala vstříc zážitkům.

Hned den odjezdu byl ale pro nás ve znamení aktivního zpívání a hraní – měli jsme tu možnost být u prvních krůčků na cestě víry při křtinách malé Marie Anny v Třebosicích. Atmosféru slavnosti i krásného setkání po ní stěží popíšou „omezená“ slova – to se zkrátka musí zažít.

Takto povzneseni jsme se tedy vydali na týdenní pobyt do Chotěborek. Jednou z nezbytných předností byla i skutečnost, že nám po celou dobu přálo počasí (až tedy na jednu noc a náš nedobrovolný odchod nad ránem, kdy jsme místo „širáku“ museli dát zavděk spánku v budově se střešou nad hlavou :o), takže jsme si pobytu venku a roztodivných pohybových aktivit užili ažaž.

Jako schola jsme rozhodně nezaháleli – doprovodili jsme hned dvě mše: na sv. Jakuba (což byl pro Chotěborské poměrně netradiční zážitek) a den nato – při památce sv. Jáchyma a Anny – jsme mezi námi přivítali nejen otce Antonína a Tomáše, ale i další, kteří za námi přijeli v rámci tzv. „návštěvního dne“. Při večerním táboráku jsme rovněž oslavili jubileum P. Tomáše. Vedle

toho jsme se v rámci zkoušek naučili několik nových písní, jimiž – jak věříme – obohatíme náš koncertní repertoár. Naprosto vrcholným zážitkem bylo ale naše kratičké vystoupení v kostele Nejsvětější Trojice na Kuksu a ve Šporkově hrobce tamtéž. Akustika a atmosféra toho místa nás doslova pohltily.

Samostatnou kapitolou našich radovánek byly hry „tepající“ naši fyziku (např. lanové překážky - a to v to nepočítám pravidelné ranní rozčívky! :o), odvalu (pád důvěry) i duši (cesta života). Ani celý Zpravodaj by nestačil na to, abychom sdělili, co se v nás (zvláště při některých hrách) odehrávalo. A myslím, že to ani není účelem – některé zážitky jsou zkrátka nesdělitelné...

Závěrem bych chtěl opravdu upřímně poděkovat všem, kteří si vzali organizaci tohoto báječného týdne na starost (a největší díl zdaleka nespočíval na mně). Díky za skvěle připravené hry a aktivity, díky za kreativní kuchařské umění, zpěv, smích, celkovou atmosféru, díky za společně strávené chvíle. Jistě by tady byla na místě nějaká hluboká myšlenka o společenství. Mně však z celého týdne vysvítá jeden silný dojem: sešla se dobrá parta mladých lidí, které navzájem pojí společná záliba, aby spolu strávili pár dní. A každý přispěl svou měrou k tomu, že jsme z Chotěborek odjížděli s pocitem dobře prožitého okamžiku. Okamžiku, který se „protáhl“ na celý týden. A taky okamžiku, v jehož středu byl Bůh...

Tedy – Bohu díky...

Martin Beran, „kapelmajstr“

P. S. V neděli 3. září jsme opět zahájili společné mše sv. pro rodiny s dětmi v klášterním kostele. Věřím (a za celou scholu toto přání vyjadřuji), že se budeme opět společně setkávat a že nám, milí farníci, svou aktivní účastí pomůžete „hrát a zpívat k větší cti a chvále Boží“. Uvažte sami: kde jinde máte možnost stát se členy sboru, který čítá takové množství lidí, zpívá dobrovolně a s chutí :o)?

Rovněž budete vítáni i na našich koncertech – několik jich v nadcházejícím čase chystáme a budeme Vás o nich průběžně informovat. Děkuje za Vaši podporu.

MIKULOVICKÉ SOUZNĚNÍ

Byla **neděle 24. září**, krátce po poledni. Obloha bez mráčku, slunce svítilo – a taky příjemně hřálo. Inu, opravdové babí léto. Před kostelem sv. Václava v Mikulovicích však bylo rušno – na nedělní odpoledne až nezvykle rušno. Aby ne, vždyť kdo zná klášterní scholu, ví, že u ní patří ruch jaksi k popisu práce (účastníci dětských mší by mohli vyprávět :o). A právě tady jsme se my, mladí (a neklidní) muzikanti z Pardubic, krátce po půl druhé scházeli, neb nás čekala generální zkouška na poutní svatováclavský koncert, kterým jsme chtěli oslavit blížící se slavnost hlavního patrona českého národa a obohatit tak kulturní život Mikulovických.

Počasí přímo vybízelo k procházce, proto jsme v duchu zvažovali, jakou účastí nás místní poctí. A dlužno dodat – nezklamali. Možná je lákala i zvědavost (zde jsme vystupovali poprvé), ale za scholu říkám, že jsme si koncert skutečně užili, protože plný kostel vnímavých posluchačů nám vytvořil atmosféru, která vlastnímu vystoupení dodávala příjemnou sympatičnost

přátelského posezení než upjatost „vážného“ koncertu. Co jsme nezvládli sami, „dodělala“ akustika, protože architektura zdejšího kostela jí přímo nahrává. Písně jako Poslední večeře, Rájem, Červíčku Jákobův, Siyahamba nebo nová píseň v našem repertoáru, jihoafrický spirituál Ipharadisi, tak dostaly další nečekaný rozměr. K síle prožitku přispěli i sami návštěvníci – společným zpěvem hymnu „Svatý Václave“ jsme chtěli vyprosít požehnání patrona chrámu nejen pro kostel samotný, ale i pro celou obec, pro nás všechny.

Jsmo rádi, že jsme mohli zavítat i do Mikulovic a že jsme tam – v srdcích lidí – zanechali příjemnou stopu. Všechny tyto zdánlivé – a nikoliv nepodstatné – maličkosti dohromady vytvořily koláž, která by se asi nejdříve dala vyjádřit souslovím, jež jsem vtiskl do nadpisu tohoto článku.

Někdy příště v Mikulovicích na shledanou!

MARTIN BERAN, sbormistr

POZVÁNKA NA NEOBVYKLÝ KONCERT

Vážení farníci,
je milé konstatovat, že klášterní schola za poslední léta vedle svých liturgických povinností začala postupně rozšiřovat i své další farní aktivity. Tou nejzřetelnější je pravidelná koncertní činnost. Jsme si vědomi dluhu vůči vám, Pardubákům, protože zde jsme samostatný koncert ještě neměli. Nicméně slibujeme, že v průběhu této sezóny se dočkáte :o).

V rámci našich koncertů jsme již zavítali do nejedné farnosti v okolí Pardubic – hostily nás Třebosice, Slepotice a Mikulovice. Koncert, na který bych vás chtěl, milí farníci, pozvat tentokrát, je však svým charakterem netradiční a vybočuje z našich dosavadních uměleckých aktivit.

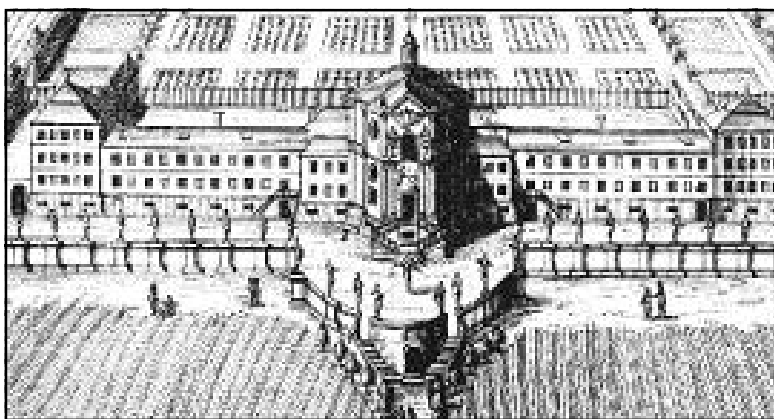
V létě t. r. jsme prožili krásný týden na soustředění na faře v Chotěborkách. V rámci programu jsme turisticky navštívili také nedaleký Kuks, barokní komplex hraběte F. A. Šporka, který je dominantou celé oblasti a který se stal

známý v povědomí veřejnosti především díky souboru soch Ctností a Neřestí M. B. Brauna. Při návštěvě se zrodil v našich hlavách nápad, který jsme se nakonec rozhodli zrealizovat (za přispění tamějších organizátorů).

Přijměte tedy naše pozvání na koncert **v sobotu 21. října od 15 hodin, a to ve Šporkově hrobce v areálu Hospitalu Kuks.** Věříme, že toto jistě netradiční prostředí (řekněte sami, komu se poštěstí být na koncertě v takovýchto místech?) přispěje k ještě hlubšímu zážitku z našeho zpívání. Na programu

budou zpěvy z Taizé, spirituály, písně k chválám a adoraci apod. Obohaťte si tedy říjnové sobotní odpoledne výletem a nenechte si ujít vskutku neopakovatelný zážitek – je to jedinečná příležitost! My si jí vážíme a rádi se s Vámi o ni podělíme.

Za klášterní scholu
MARTIN BERAN, sbormistr

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č. 35

„JEŠTĚ PRÁZDNINOVÉ“ NAHLÉDNUTÍ DO LITURGICKÉ HUDBY.

Vážení čtenáři, dnes je otištěn článek, původně připravený pro zářijový Zpravodaj. Byl napsán sice v srpnu, ale námět je, myslím, aktuální stále.

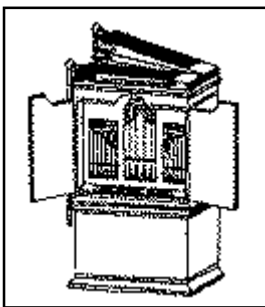
Prázdniny jsou jistě příležitostí k obnovení tělesných a duševních sil, k osvěžení osobního duchovního života i k zamyšlení nad tím, co a jak děláme, prožíváme a mohli bychom činit lépe, hlouběji, k užitku svému i všeobecnému. Jedním z impulsů k podobné činnosti může být i památka sv. Pia X. papeže, připadající na 21.srpna.

Jeho Motu proprio o posvátné hudbě z 22. listopadu 1903, později v roce 1928 ještě doplněno Konstitucí „Divini cultus“ o posvátné hudbě papeže Pia XI., se na dlouhé roky stalo jakýmsi zákoníkem církevní hudby. Dnes sice platí nová instrukce Druhého Vatikánského koncilu Musicam sacram, k níž se také později dostaneme, ale je jistě přínosné obrátit své zraky do doby minulé.

Spojení hudby a náboženského kultu je přirozené a v historii najdeme řadu příkladů i u jiných náboženství. Jen okrajově lze připomenout biblické momenty ze Starého Zákona – Mojžíšovy polnice, Davida a Šalomouna s citerou a harfou a především přímo liturgickému zpěvu určené překrásné žalmy. V Novém Zákoně například nabádá sv. Pavel (Efesanům) „...plni Ducha svatého zpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce.“ V dějinách církve je zřejmé, že hudba je integrální součástí liturgie, nikoliv pouze doplňkem. Jejím hlavním úkolem vždy bylo dát textu Písma svatého, liturgickým a jiným vhodným textům větší účinnost, aby více působily na mysl věřících. Slavení liturgie nespočívá pouze v tom, co konáme, říkáme, či sami zpíváme, ale také tím, že nasloucháním se ztotožníme s tím, co se modlí, přednáší a zpívá kolem nás (schola, sbor atp.) a je to tedy také činná účast na bohoslužbě.

Co říká o posvátné hudbě Motu proprio Pia X.? Hudba jako nedílná součást liturgie má být pra-

vým uměním správných forem a zároveň má být všeobecná, čímž je řečeno, že má respektovat i odlišnosti jednotlivých národů. Dále jsou zmiňovány druhy posvátné hudby – v první řadě samozřejmě gregoriánský chorál, jehož ideálu se má ostatní tvorba snažit přiblížit. V historické posloupnosti pak zmiňuje hudbu vrcholného období vokální polyfonie, tedy 16. stol., kde vrchol spatřuje u Palestriny. Z ostatní hudby se Motu proprio vyslovuje ještě k novější a tehdejší současné hudbě v tom smyslu, že Církev vždy uznávala pokrok v umění a připuštěno do liturgie

budiž vše dobré a krásné, co podporuje vážnost liturgických úkonů. Za nevhodný je označován sloh divadelní (zvl. Itálie 19.stol.), jehož konvence jen velmi špatně odpovídají požadavkům pravé liturgické hudby. Následující kapitoly pojednávají o textech a formách bohoslužebné hudby, kde přesně vyjmenovává, které texty a jakým způsobem lze hudebně ztvárnit. Další části

hovoří o účasti zpěváků – tehdy ještě požadavek, aby byly ženy zastoupeny chlapeckými hlasy a pokud je místo, kde se zpívá před zraky lidu, má být zakryto mřížkou, či si zpěváci mohou obléci např. rochetu. Kapitola o hudebních nástrojích zdůrazňuje hlavní úlohu varhan, stanoví styl doprovodu zpěvu a způsoby hry při liturgii. Nástroje zakázanými jsou – klavír a bicí, při slavnostech mimo chrám smí pak biskup připustit kapelu, ale pouze k doprovodu zpěvu. Pojednává též o délce skladeb, respektive o jejich koordinaci s bohoslužbou. Závěrečná část je věnována církevní péči o hudbu, hudební školství a zdůrazňuje vzdělanost kněží i ředitelů kůrů, varhaníků, zpěváků v liturgice, hudbě, hudební estetice posvátné hudby. Všechny zúčastněné nabádá: ... k poctivosti a horlivosti, aby napomáhali moudrým opravám, po nichž se dlouhý čas volalo.

Příště pokračování seriálu o varhanách (Německo)

Jiří Kuchválek, regenschori

OMLUVA

Chci se tímto omluvit panu regenschorimu Jiřímu Kuchválkovi a sbormistru Martinu Beranovi za neuveřejnění jejich článků, které byly určeny již do zářijového Zpravodaje. Chyba vznikla nedopatřením během poruchy na farní internetové síti. Děkuji za pochopení.

P. Antonín Forbelský

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Pondělí	Setkání pro předpředškoláky	p. Kučerová, tel.: 604 559 668	09:00 hod.
Úterý	Mariánský večer	kostel sv. Jana	po mši sv.
	Adorace	kostel sv. Jana	19 – 20 hod.
Čtvrtek	Biblická hodina - ZMĚNA!!!	kostel sv. Jana	17:00 hod.
	Společenství mládeže	farní sál	19:00 hod.
Pátek	Ministrantské schůzky	fara	16:00 hod.

DALŠÍ AKCE

Po 16.10.	Pondělní večer u sv. Jana	kostel sv. Jana	18:00 hod.
St 18.10.	Setkání středoškoláků	farní sál	17:00 hod.
	Setkání žadatelů o křest	farní sál	19:00 hod.
Čt 19.10.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
So 21.10.	Koncert klášterní scholy	Kuks	15:00 hod.
Ne 22.10.	Misijní neděle		
Po 23.10.	Společenství dospělých	fara	20:00 hod.
So 28.10.	Vikariátní pouť	Libice nad Cidlinou	10:00 hod.
Út 31.10.	Zpovědní den		
St 1.11.	Slavnost Všech svatých – mše sv.	kostel sv. Jana kostel sv. Jana klášterní kostel sv. Bartoloměje kaple sv. Václava	6:30 hod. 12:00 hod. 16:00 hod. 18:00 hod. 18:30 hod.
	Setkání středoškoláků	farní sál	17:00 hod.
	Setkání žadatelů o křest	farní sál	19:00 hod.
Čt 2.11.	Vzpomínka na všechny zemřelé – mše sv.	sv. Jan kaple sv. Václava sv. Jan DD u Kostelíčka kaple sv. Václava Pardubičky sv. Bartoloměj	6:30 hod. 7:00 hod. 12:00 hod. 15:00 hod. 16:00 hod. 17:00 hod. 18:00 hod.
	Dušičková pobožnost na hřbitově	Pardubičky	16:45 hod.
So 4.11.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
	Kající bohoslužba pro děti a rodiče	kostel sv. Bartoloměje	17:00 hod.
Ne 5.11.	Vikariátní kolo biblické olympiády	farní sál	14:30 hod.
St 8.11.	Seniorklub	farní sál	14:30 hod.
Pá 10.11.	Latinská mše sv.	kostel sv. Bartoloměje	18:00 hod.
So 11.11.	Mše sv. s udílením svátosti nemocných	kostel sv. Bartoloměje	10:00 hod.
Po 13.11.	Společenství dospělých	fara	20:00 hod.
St 15.11.	Setkání středoškoláků	farní sál	17:00 hod.
	Setkání žadatelů o křest	farní sál	19:00 hod.
Čt 16.11.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
St 22.11.	Pastorační rada farnosti	farní sál	19:00 hod.
Ne 26.11.	Slavnost Ježíše Krista Krále		
	Muzikantská Cecílka	Salesiánské středisko	18:00 hod.

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 17. listopadu, příští číslo vyjde 26. listopadu 2006